

REJNIŠKE DRUŽINE IZ KAMNIKA SO SPOZNAVALE LEPOTE BELE KRAJINE

Center za socialno delo Kamnik je letos že drugo leto zapored zadnji teden poletnih počitnic, 27. avgusta, organiziral izlet rejniških družin iz Kamnika, ki skrbijo za naše otroke.

Po izjavah rejnikov in otrok, so izlet tudi letos z veseljem pričakovali in se veselili ponovnega druženja in navezovanja prijateljstev.

Tokrat nas je pot peljala v jugovzhodni del Slovenije, v Belo krajino, kjer smo spoznavali njene naravne lepote, bogato kulturno in zgodovinsko dediščino, tradicionalno kmečko obrt, kulinariko in prijazne ter gostoljubne Belokranjce.

V zgodnji jutranji uri smo se v veselem vzdušju s Kam-Busom popeljali proti Dolenjski in nato proti Gorjancem, kjer smo v vzhodni Gorjancev krajši čas postali na Vahti, da so se otroci lahko malo poigrali na igralih in se peljali z avtomobilčki. Ko smo prispeli čez vrh Gorjancev in se spustili v Belo krajino mimo številnih gričev, posejanih z vinogradi, nas je izza oblakov pozdravil in se nasmejal sonček, ki nam je obetal lep dan. Ko smo prispeli v Metliko, smo se peš odpravili na ogled starega mestnega jedra in do metliškega gradu, kjer smo si v Belokranjskem muzeju lahko najprej ogledali krajši film in se seznanili z zgodovino ter kulturno in naravno dediščino pokrajine med Gorjanci in Kolpo, nato pa smo si v muzeju lahko ogledali bogato zbirko najdb že iz kamene dobe, kulturnozgodovinsko zbirko, kjer je prikazana zgodovina Bele krajine od nastanka mest v 14. stoletju, vpadod Turkov v 15. in 16. stoletju, do novejših zgodovine 20. stoletja. V zelo bogati etnološki zbirki domače obrti, belokranjskih tipičnih belih noš in pisanic, smo lahko tudi videli, kako so nekoč živeli Belokranjci. Izvedeli smo tudi, da so Bela krajina in njeni prebivalci dobili ime v prvi polovici 19. stoletja po tedaj tu splošni beli noši, ki so jo izdelovali iz doma pridelanega in tkanega lanenega platna. Po ogledu muzeja pa smo si v bližini gradu nato ogledali še zbirko v najstarejšem Slovenskem gasilskem muzeju, katerega ogled starih gasilskih naprav in vozov ter pripoved kako so gasilci včasih delovali, je še posebej z zanimanjem pritegnil prav mlajše otroke.

Po ogledih smo se odpeljali v vinogradniško vas Drašiči nad Metliko, do koder nas je pot peljala mimo številnih tipičnih belokranjskih brez in stelnikov ter gričev posejanih z vinogradi, zudanicami in domačijami in odkoder je prelep razgled na Metliko, Tri fare, pa vse do naše slikovite reke Kolpe. V vasi nas je pričakala prijazna domačinka, ki nam je razkazala Sosesko zidanico, v kateri vinogradniki že preko 300 let pa vse do danes po stari tradiciji prinašajo vino in se družijo. Ogledali smo si tudi slike iz slikare akademije, ki je vsako leto prirejajo v Drašičih ter lepo ohranjeno in obnovljeno vaško cerkev Sv. Petra. V Drašičih pa smo se nato tudi okrepčali in okušali tipične belokranjske dobrote na Turistični kmetiji Simonič, kjer nas je vsa družina gostoljubno pričakala s pokušino belokranjske pogače in vina ter ostalimi domačimi dobrotami. Veselo razpoloženje sta nato okrepila še dva rejnika in en rejnec, z igranjem na harmoniko in sintisajzer ter pesmijo, kateri smo se tudi ostali pridružili.

Popoldan smo se nato končno odpeljali v smeri od Metlike do kopališča in kampa na Primostku ob reki Kolpi, ki kar 113 km predstavlja rečno mejo med Slovenijo in Hrvaško ter je ena naših najbolj neokrnjenih in poleti najtopleših rek, ki ponuja veliko možnosti za kopanje, oddih in vodne športe. Tudi rejniki in otroci so bili nad Kolpo navdušeni, žal pa nam je slabo vreme preteklih dni prekrižalo načrte za kopanje. Po krajšem postanku smo se nato odpeljali naprej na ogled starega ameriškega letala DC -3 iz druge svetovne vojne v kraju Otok, kjer je v drugi svetovni vojni delovalo letovišče in spuščališče, pomembno za narodnoosvobodilni boj.

Naše raziskovanje Bele krajine se je nato končalo v vasi Adlešiči, kjer smo so nam na prijazni domačiji Cvitkovič prikazali tipično staro domače belokranjsko obrt, pridelovanje lanu in izdelovanje lanene preje ter nato tkanja lanenega platna iz katerega so v starih časih izdelovali oblačila, belokranjsko nošo ter vezli s tipičnimi belokranjskimi rdeče modrimi motivi prte, pogrinke, zave in ostale izdelke. Ogledali smo si tudi razstavo čudovitih lanenih izdelkov in vezenin njihove sedaj že babice, za katere je prejela tudi številne mednarodne nagrade. Prikazali pa so nam tudi izdelavo tipičnih belokranjskih velikonočnih pirhov „pisanic“, ki jih rišejo z voskom in barvijo s črno rdečo barvo.

Utrijeni, zadovoljni in polni lepih vtisov o lepotah in zanimivostih Bele krajine smo se zvečer odpeljali proti domu. Rejniki in otroci, so ob koncu izleta izrazili zadovoljstvo, saj so bili mnogi prvič v Beli krajini in so bili navdušeni nad njenimi lepotami in znamenitostmi, na izletu pa so se poglobili tudi stiki med rejniškimi družinami in nova prijateljstva med otroci v rejniških družinah. Rejniki pa so še posebej zahvalili za organizacijo tega izleta in finančno donacijo Občine Kamnik, ki je prispevala za izlet. Zahvala pa gre tudi Belokranjskemu muzeju in Slovenskemu gasilskemu muzeju v Metliki ter Soseski zidanici v Draščih, ki so nam omogočili brezplačen ogled belokranjskih znamenitosti.

CSD Kamnik, svetovalka za rejništvo Helena Čepič Kočevar

